

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1929. Štev. 7.

Posamezna štev. 2 Din.

6. januar in drugo —!

Saj veste, kaj pomeni 6. januar v naši državi!? Naš vladar je ukazal „zapik“, ali kakor smo rekli včasih stari „soldatje“, da je ukazal „Feuer einstellen“ za vsako strankarsko politiko, študentje pa bi bili v svojem indijanskem izražanju rekli, da je prišel ukaz, da se mora zakopati „bojna sekira ali tomahavka“.

Ko sem prihajal v Kranj kot novi župnik, se nisem nobene reči tako bal, kot — politike! Duhovniki smo bili včasih res veliki reveži! Če si preganjal pijančevanje in ponočevanje, so že nekateri mislili, da je to politika; če smo pridigovali proti brezverstvu, verski mlačnosti, proti krščanstvu sovražnemu svobodomiselstvu, če smo branili vero in cerkev pred napadi, je že kdo v tem gledal strankarstvo in politiko; če je v kakem listu izšla komu neprijetna notica, že je bil temu kriv ali „fajmošter“ ali kaplan. — Nekateri so politiko jemali tudi za pretvezo, da niso hodili ne k pridigam in ne v cerkev. Ko smo duhovniki zbirali mladino, da jo vzgajamo po katoliških načelih, pa se je že tako rado tudi to delo presojalo in kritiziralo le skozi strankarske očala. — Bilo je neredko res zelo mučno. — In prišel je 6. januar, pa so se zakopale bojne sekire, prišel je za politiko „zapik“. — In tega je kranjski župnik iskreno vesel —! Kako prijetna je ta politična pavza, ali strankarsko premirje, kajak političnih dobrot smo imeli res že skoro preveč!

Toda sedaj bi bilo škoda, če bi tega dragocenega časa, ko so duhovi vsaj nekoliko pomirjeni in politični možgani malo ohlajeni, ne porabili v ozdravljenje naših razmer. Treba je iskati, kar nas druži! Treba je difference — to je razlike v nazorih mirno pojasniti in odstranilo se bo marsikako nesporazumljenje in gledali se bomo s prijateljskimi očmi in eden drugega dobrohotno presojali.

Razumljivo je, da še v mnogih tiči stari človek iz polpretekle dobe. Umevno je, da se mnogi težko in počasi vžive v nove razmere in da še vse presojajo iz nekdanjega političnega stališča. Vendar pa je upanje, da bodo sedanje razmere med nami mnogo pripomogle, da se bo naše duhovsko delo presojalo vse bolj z verskega in katoliškega stališča in ne iz omejenega strankarstva.

Mislím, da so taki slučaji le še posamezni ostanki nekdanje mentalitete — nekdanjega mišljenja, če se izrazi inteligent ob priliki prihoda škofa v župnijo, da gre tu le za politiko. Gotovo so danes zelo redki, ki bi tako sodili. Iz tega slučaja pa že vidimo, kam je pripeljalo strankarstvo celo takozvane inteligentne kroge, da more kdo celo pri birmi in sprejemu škofa gledati le strankarstvo!

V naši župniji bomo skušali organizirati katoliško akcijo. Vse župljane, ki imajo količkaj dobre volje, bi prosil, da katoliške akcije in njenega dela nikakor ne presojajo skozi politična očala in ne v duhu, ki je vladal pred 6. januarjem.

O katoliški akciji je prenesel že zadnji Kranjski zvon podrobno pojasnilo. Kakor ste videli iz pravil in iz navodil

papeža in škofa, odklanja katoliška akcija vsako strankarsko politiko v svoji organizaciji in v svojem delu. Če bo zopet kdaj odkopana politična bojna sekira, naj skrbе za politično akcijo za to poklicane politične organizacije, katoliška akcija je pa strogo versko-cerkvena organizacija, ki ima namen utrjevati v resnici versko mišljenje in življenje med katoliki, buditi katoliško vest in zavest, gojiti katoliško dobrodelnost, katoliško kulturo, prekvasiti vse naše življenje po katoliških načelih, da ne bodo kristjani le po imenu, ampak tudi po življenju.

Tuintam so se že oglašili proti katoliški akciji razni nasprotni glasovi, ki kažejo, da so nekateri še vedno v predpotopnem mišljenju in da se ne morejo vživeti v nove razmere. Katoliška akcija se v našem narodu še porodila ni, že so se oglašili nasprotniki in jo skušajo naslikati kakor, da bi bila nekak političen zmaj —, ki ga je treba zatreti —.

Torej tudi v Kranju bomo poskušali organizirati katoliško akcijo, v našem mestu se bo 11. avgusta celo vršil njen prvi nastop za našo dekanijo. Bil bi to znak velike duševne omejenosti in nazadnjaštva, če bi kdo med nami v katoliški akciji gledal „politiko“.

Katoliška akcija tudi v Kranju ne bo nikogar vprašala, kateri stranki je kdaj pripadal, ali v kateri se v bodoče morda namerava udeleževati. Saj bo morda ta „zapik“ v političnem življenju trajal daljšo dobo in je tudi še veliko vprašanje, v kakšni obliki se bo zopet ponovil ta teater. Za to bi bilo res ne samo proti izrecni zapovedi sv. očeta in našega škofa, ampak tudi naravnost nespametno, če bi v katoliško akcijo mešali nekdanjo politiko —!

Če torej jasno in odločno povdarjamo samo verske namene in ni najmanjšega dokaza ali sence za kako politiko v katoliški akciji, potem smem zaupati v naprednost našega mesta in naše župnije in vse naše javnosti naj bo te ali druge nekdanje pripadnosti, da bo sprejela z dobrohotnostjo vse naše delo za katoliško stvar. —

Čisto razumljivo je, da komaj par tednov stara zgodovina še vedno vpliva na mišljenje in sodbe, da se človek ne more kar čez noč preleviti in v popolnega nestrankarja, da še rad gleda skozi očala, ki jih je nosil morda dvajset, štirideset let. — Toda —, da navedem besede — znamenitega protestantskega učenjaka Harnacka: „Treba je, da se obe strani skušate ena drugo bolje umevati, kajti v vsakem umevanju leži moment miru —“ Zdi se mi, da je potreba, da odkrito pojasnimo vso katoliško akcijo in tudi pomisleke proti njej in potem je gotovo, da jo bodo pozdravili vsi katoliki, ki so res dobre volje in res napredni, pa naj so bili te ali one branže. — Slovenci se bomo pač morali navaditi, da ne bomo vsega sveta presojali po svojih malenkostnih razmerah. — Katoliška akcija je — katoliška — svetovna, vesoljna, ki obsega 320 milijonov katolikov, ki pripadajo vsem narodom celega sveta. — Za to bi bilo pač znak omejenosti, če bi jo kdo presojal iz našega nekdanjega strankarskega stališča.

Zakon o imenih.

Letos in sicer dne 26. februarja je izšel v Službenih Novinah nov zakon o imenih, ki velja od 26. februarja dalje in prinaša precej izprememb, ki so velike važnosti. Na nekatere važnejše paragrafe tega zakona moramo opozoriti!

Priimek ali rodbinsko ime

prejme zakonski otrok po zakonskem očetu, nezakonski otrok po svoji materi. Najdenčku, katerega ime je neznano, določi priimek sresko poglavarstvo. Nezakonsko dete vdove ali sodno ločene žene nosi dekliški priimek matere.

Krstno ali rojstno ime

določiti ima dolžnost in pravico zakonski oče, nezakonska mati svojemu otroku; če je zakonski oče že umrl ali ni v stanu določiti imena. preide ta dolžnost in pravica na mater; najdenčku pa določi rojstno ime sresko poglavarstvo.

Izpremembra priimkov,

priimek se izpremeni s pozakornitvijo, omožitvijo in posvojitvijo.

O pozakornitvi smo že zadnjič govorili. Pozakornjeni otrok dobi priimek svojega očeta.

Z omožitvijo dobi žena rodbinsko ime svojega moža. Žena dobi z omožitvijo pravico, pa tudi dolžnost, rabiti izključno le priimek svojega moža. Ta priimek ohrani žena tudi v slučaju, če se zakon loči.

S posvojitvijo — adoptiranjem — dobi posinovljenec pravico in dolžnost, nositi za svojim prejšnjim priimkom še priimek svojega posvojitelja. Vzemimo da posinovi Janez Potočnik otroka Petra, ki se po svojih starših piše Peter Frančič; od sedaj naprej bi se moral ta posinovljenec pisati in podpisovati: Frančič — Potočnik Peter.

Če bi pohčerila ali posinovila kaka vdova ali ločena žena kakega otroka, bi isti posinovljenec moral nositi poleg svojega prejšnjega priimka še dekliško ime svoje posvojiteljice.

Se sedaj veljavni avstrijski zakon pa določa glede posinovljenja in pohčertve sledeče:

Zakonski, ki nimajo svojih zakonskih otrok, si morejo prisvojiti — posinoviti ali pohčertiti — adoptirati — kakega otroka. Zakonski, ki pa žele posvojiti kakega otroka, morajo biti vsaj že 50 let stari in posinovljenec mora biti vsaj 18 let mlajši od posvojiteljev. Če je otrok mladoleten, mora dati za posvojitev dovoljenje njegov oče, če tega ni, njegova mati, varuh in sodišče. Pa tudi za polnoletnega otroka mora dati tozadevno dovoljenje zakonski oče, če še živi. Adoptirani otroci imajo pred zakonom iste pravice, kakor zakonski otroci.

Vpis imen v matične knjige.

Glede vpisa imen v matične knjige določa novi zakon sledeče: **Roditelji morajo najkasneje v 30 dneh po rojstvu vodji matičnih knjig, to je župniku, prijaviti porod s potrebnimi podatki in mu tudi rojenca pokazati.** Torej so dolžni starši vsaj 30 dni po rojstvu poslati otroka h krstu. Za točno izpolnitev tega predpisa so odgovorni poleg roditeljev tudi vsi, ki poklicno pomagajo pri porodu — to je babica, zdravnik ali bolničarka, če so bili pri porodu. Za prestopke te določbe je določena kazen do 1000 Din in ob neiztirljivosti pa do 20 dni zapor. Starše torej na to opozarjam, da je to kaznjivo dejanje, če ne prinese vsaj v 30 dneh otroka h krstu!

Kakšno ime naj nosi otrok, določijo v prvi vrsti starši. Vodja matičnih knjig sme odkloniti vpis takih imen v matično knjigo, ki žalijo verska čuvstva, ki nasprotujejo nračnosti ali ki so sicer žaljiva. Tako so v smislu zakona starši dolžni dajati svojim otrokom taka krstna imena, ki ne žalijo verskega čuvstva. Kakih poganjskih imen naj torej starši nikar ne dajejo svojim otrokom, ker jih krstitelj po katoliški postavi mora, po državni pa more odkloniti.

Vpis priimkov v matično knjigo.

Vpis rodbinskega imena ali priimka se mora izvršiti tako, da se priimek točno ujema z matično vknjiženim rodbinskim imenom prednika, po katerem dobi priimek.

Glede vpisa priimka je dosedaj veljalo zakonito načelo, da se mora priimek pisati zgodovinsko pravilno, to je tako, kakor se je pisal priimek dosedaj. Ker je mnogo slovenskih imen bilo popačenih, so se slovenki priimki pisali z nemškim ali italijanskim pravopisom. Po novem zakonu pa velja načelo, da se naj vpiše v krstno knjigo priimek tako, da bo pisava v skladu s slovenskim, oziroma srbskim ali hrvatskim pravopisom. Če se je torej do sedaj pisal kak slovenski priimek z nemškim pravopisom, mora matičar rodbinsko ime novorejenca vpisati v slovenskem pravopisu, čeprav se je dosedaj družina pravopisno drugače pisala. Torej ne več Ambroschitz, ampak Ambrožič; ne več Beschegg, ampak Bežek; ne več Lassnig, ampak Laznik, ne Lukesch, ampak Lukež; ne Luschar, ampak Lužar; ne več Schitnjig, ampak Žitnik; ne Wilfan, ampak Vilfan itd.

Če bi pa kdo želel, da se pravopis njegovega priimka ohrani, more pred matičarjem zahtevati pismeno ali pred dvema pričama, da se njegovemu otroku vpiše z zgodovinsko pisavo le v tem slučaju, če dokaže, da se je njegova družina že najmanj 60 let tako pisala.

Poprava ali izpremembra priimka.

Mnogim se je slovensko družinsko ime tekom stoletij popačilo in se ni vpisovalo po slovenskem pravopisu. Vsak more sedaj zahtevati, da se pravilnost njegovega priimka pravilno piše in popravi.

Nekaterim je njihov priimek zelo neprilichen, morda se glasi tako, da bi kazal na tujerodca ali mu je morda v sramoto. Tak si more pomagati na ta način, da izpremeni svoje rodbinsko ime.

Prošnje za popravo priimka v smislu slovenskega pravopisa, ali za spremembo priimka se vlagajo pri sreskem poglavarstvu, izpremembra pa dovoli veliki župan, ki nato tudi ukaže matičarju popravo priimka v matični knjigi.

Izpremembra priimka nezakonskih otrok.

Marsikateri mož se poroči z dekletom, ki je imelo pred poroko nezakonskega otroka z drugim. Ta otrok nosi seveda dekliški priimek svoje matere. To je pa v družini pogosto zelo neprilichno. Starši bi radi videli, da bi se tudi ta otrok tako pisal, kakor njuni zakonski otroci. Otroci izprašujejo, zakaj se eden drugače piše kot drugi; otroku bi radi, vsaj na zunaj prihranili to nepriliko, da se takoj vidi, da je nezakonski. Pozakorniti takega otroka starši seveda ne morejo, vendar pa mu more dati družinski oče, mož njegove matere, svoje ime po cesarski odredbi iz l. 1914. To se more zgoditi, če sta oba — mati in otrok s tem zadovoljna. Ako je pa otrok še nedoleten, mora temu pritrčiti njegov varuh in pa varstveno sodišče. To se najlažje takole uredi: Mož gre s svojo ženo in z njenim nezakonskim otrokom, ako pa ta še ni polnoleten, z njegovim varuhom skupaj k varstvenemu sodišču, to je k tistemu okraj. sodišču, v katerega okoliš spada kraj rojstva otrokovega. Tam prosijo, da se sprejme izjava moža in dovolitev matere in otroka, oziroma varuha, na zapisnik, podpise na izjavi sodišče legalizira ali overovi in se potem ta izjava pošlje na velikega župana s prošnjo, da dovoli izpremembra priimka. Taka izjava se more napraviti tudi pred notarjem, ki podpise legalizira in se potem kar po pošti pošlje na velikega župana s prošnjo, da se dovoli izpremembra priimka nezakonskega otroka. Tej prošnji je treba priložiti tudi krstni list otroka. Podrobna navodila daje v tem oziru župni urad, lahko pa se vsak obrne naravnost na sodišče ali notarja, ki bo vse potrebno napravil. Če bi se pa kdo želel o tem še bolj poučiti, naj prebere tozadevni pouk v koledarju Mohorjeve družbe iz leta 1916.

Duh. svetnik Fran Pokorn.

Iz cerkvene zgodovine Kranja.

(Nadaljevanje.)

Izid obravnave same nam ni znan, nimamo podatkov; vendar bi pa sklepali iz mnogih takratnih razmer in okoliščin, da v obestransko zadovoljnost. Škof Janez Tavčar je umrl dne 24. avg. 1597. v Gradcu in njegovim naslednikom je bil imenovan dne 18. okt. i. l. stolni dekan in njegov generalni vikar Tomaž Chroen, ki je bil v Rimu potrjen šele dne 29. marca 1599. radi mnogih intrig njegovih nasprotnikov in posvečen v Gradcu dne 12. sept. i. l. V Kranju so se razmere tudi spremenile. Protireformacija je začela kazati dobre uspehe, zagrizenost heretikov je ponehaval in ko je novi škof, dne 11. febr. l. 1601.¹ prišel v Kranj in naslednjega dne v hiši Harerjevi meščanom pridigoval ter jim srca navžigal za katoliško stvar, so razen dveh vsi prisegli zvestobo Bogu in nadvojvodi. Dne 21. marca 1601. so se klicane pred komisijo v Kranj ojunatile tudi luteranske Kranjce in so vse prisegle zvestobo sv. katoliški veri.

Kar je pa v naši stvari najbolj pomembno, je to, ko je komisija dne 20. marca 1601.,² ki je prišla iz Škofje Loke zopet v Kranj in zahtevala od mestnega svetovilstva poročilo, kako je izvršilo komisijska povelja, da je ono vročilo škofu zavezo (reverz) z dne 9. marca 1601.³ glede nastavljanja in umeščavanja mestnega vikarja ali župnika. V tem omenja mestni svet, ki je bil zdaj po večini že katoliški, sprva to, kar se je godilo pred šestimi leti. Prednik Chroenov škof Janez Tavčar je odstavil in odslovil mestnega vikarja Franciška Lathomusa, kakor smo omenili zgoraj, umestil pa Krištofa Treyberja. Mestni magistrat, ki je bil po večini luteranski, je pa cerkev zaprl in se polastil cerkvenih ključev ter zahteval, da se mora novi vikar prezentirati v mestni hiši (rotovžu). To je zbudilo pa mnogo nasprotstva in prerekanja ter sodnih obravnav, mestu na veliko škodo, kar mora odslej nehati in se opustiti. In ker se je škof očitno izjavil pred reformacijskima komisarjema Ludovikom Kamilom Schwärda, nižje avstrijskim polkovnikom svetnikom ter Jožefom pl. Rabatta, deželnim vicedomom, na našo ponižno prošnjo v župnišču, nam katoličanom na ljubo, zase in za svoje naslednike, da bode skrbel, da pri kaki spremembi duhovnikov v Kranju dobe vselej sposobnega, vsčnega dušnega pastirja, v nasprotnem slučaju se tudi oziral na njihove utemeljene pritožbe ter se tudi zaveže nasprotno.

(Dalje prihodnjič.)

Župnija Kranj.

Oznanila za julij.

5. **Prvi petek v mesecu** — praznik sv. Cirila in Metoda ob 6. sv. maša z blagoslovom.

7. **VII. nedelja po binkošti**, prva nedelja v mesecu — slovesno praznovanje sv. Cirila in Metoda. Pri prvi sv. maši skupno mesečno obhajilo za moške, ki imajo ta dan in prejšnji večer pri vseh spovednicah prednost. Ob 10. peta sv. maša v čast sv. Cirilu in Metodu. Pop. ob 7. ura molitve in pete litanije presv. Srca Jezusovega. Ob 6.30. shod za žen. Mar. družbo.

Popoldanska služba božja bo meseca julija ob nedeljah pop. ob 7. uri. Kakor se je videlo meseca junija, je obisk popoldanske službe božje poleti zelo majhen. Ob 2. je v poletni vročini gotovo prezgodaj popoldanska služba božja. Radi tega bomo za poskušnjo meseca julija ob nedeljah vpeljali popoldansko službo božjo ob 7. uri zvečer. Shodi cerkvenih družb bodo pol ure prej, istotako ure molitve posameznih stanov.

14. **VIII. nedelja po binkošti**, služba božja po navadi, pop. ob 6. shod za dekleško Mar. družbo v Ljudskem domu. Ob 6.30. ura molitve za moške. Darovanje za gg. kaplane pri 6., 8. in 10. sv. maši.

16. **Karmelska Mati Božja.**

19. **Sv. Vincencij Pavelski**, ob 6. sv. maša za Vincencijevo družbo.

21. **IX. nedelja po binkošti**, služba božja po navadi, pop. ob 6.30. shod za III. red v rožnovenski cerkvi.

22. **Marija Magdalena**, ob 6. soseskina sv. maša na Rupi.

25. **Sv. Jakob ap.**

26. **Sv. Ana**, ob 5.30 je sv. maša v Šmartinu za hujansko sosesko, ob 6. v Čirčičah za čirčiško sosesko, ob 8. sv. maša v rožnovenski cerkvi.

28. **X. nedelja po binkošti**, zjutraj skupno sv. obhajilo za dekleško Marijino družbo, ob 10. sv. maša na Rupi in v župni cerkvi. Ob 6.30. procesija za sv. leto, ki se zbere v župni cerkvi in odide nato v rožnovensko cerkev, nato v Pungert in se vrne v župno cerkev, kjer so litanije.

Post za sveto leto naj bi bil v naši župniji v soboto 27. julija in v torek 30. julija. Glejte članek o svetem letu v 5. št. Kranjskega zvona. Dneve za post si določi vsak poljubno, vendar bi morda nekateri želeli, da se enakomerno uredi za vso župnijo, zato naj bi se morda držali teh postnih dni, kdor želi dobiti svetoletne odpustke.

Darovanje za gg. kaplane.

Sedaj imamo v Kranju nastavljena dva gg. kaplana v dušnem pastirstvu. Škofa sem prosil, da bi ostala v Kranju dva gg. kaplana predvsem radi spovedovanja. Zelo mučno je za nas, kakor tudi za vernike, če mora v postu in adventu in tudi druge dni čakati polno ljudi pri spovedi in nekateri še na vrsto ne pridejo. V Kranj prihaja k spovedi mnogo ljudi iz velike okolice. Teh tudi ne smemo odbijati, naj hodijo, da le pridejo! Želimo torej ljudem ustreči v vsakem oziru, da bi se dvignilo versko življenje. Prosil sem za dva gg. kaplana, ker sem zaupal v kranjske župljane, da bodo v gmotnem oziru pomagali vzdrževati jih. Sicer je neprijetno govoriti nam o lastnih gmotnih zadevah, a je tudi to potrebno, da je župnija poučena, kako je s to zadevo. Naši gospodje kaplani prejemaajo mesečno državne plače Din 358 in par 45. Če bi kdo tega ne verjel, se more o tem prepričati na pošti. kjer dovolimo vpogled v našo plačilno polo. Župnik prejema od države po celih Din 29 — devetindvajset — na mesec! Seveda župnik si mora pomagati s kmetijo, a kaplani razen sv. maš nimajo nikakih drugih dohodkov. Ker še nekateri mislijo, da nam štolnina prinese velikanske dohodke, naj povem, da dobe gg. mesečno od štolnine kakih Din 120. Včasih so imeli kranjski kaplani kar dobre dohodke, ker so prejeli od države dobro plačo in pa še od raznih rent. A rente je vzela vojska. Iz rent se je plačevala tudi hrana za gg. kaplane, po vojski pa morajo gg. plačevati tudi še za hrano. Ker nimajo nikake bere, je danes kranjska kaplanska plača ena najslabših v škofiji. Ker je pa gotovo kranjska župnija ena najbogatejših, bi bilo pač za njo nečastno, če bi ne zmogla skromno prehraniti dveh gg. kaplanov. Župnik je dolžen skrbeti za svoje gospode, da jim oskrbi vsaj stanu primerno plačo, zato se tem potom obračam na vso župnijo, da sedaj pokaže, da ima smisel tudi za svojo dušne pastirje. Radi tega je med oznanili v nedeljo dne 14. julija naznanjeno darovanje za gg. kaplane. To so vpeljali v Ljubljani, v Trziču in po vseh večjih krajih, povsod so verniki pokazali svoje umevanje, da je oni, ki za nje dela, vreden plačila in so se v velikem številu udeležili takega darovanja. Prepričan sem, da tudi naša župnija ne bo ostajala za drugimi, zato kot župnik toplo priporočam to darovanje. Podrobnosti o tem ne morem priobčevati v listu, pač pa bom dal pojasnila vsem cerkvenim ključarjem pri skupni seji, ki se vrši v nedeljo 30. junija. To darovanje priporočam tudi onim okoličanom, ki prihajajo v Kranj k maši in sv. zakramentom.

¹ Parapat v L. M. Sl. 1870. str. 120. in 121. — Gorenjec I. 1911.

² Mitteilg. d. h. Vereines f. Krain 182. str. 18.

³ Ljublj. kap. arhiv F. 111.

Poročeni pari.

Kemperle Janez, čevljarški pomočnik, Kranj, Kokriško predmestje in **Marija Kunstelj**, delavka, Čirčiče 43, poročena 5. maja.

Celjar Janez, posestnik, Senčur 52. in **Ivana Vehovec**, posestnika hči, Voklo 29, poročena 12. maja.

Jarc Alojzij, tovarniški delavec, Okroglo 12. in **Marija Pelko**, posestnika hči, Čirčiče 19., poročena 15. maja.

Košnik Franc, sin zemljaka, Olševek 25. in **Marija Drobun**, kmeta hči, Cerkljanska Dobrova 11., poročena 20. maja.

Smole Franc, strojni ključavničar, Kranj 1. in **Kapušin Ana**, trgovka, Kranj 134., poročena na Brezjah 19. maja.

Kozelj Andrej, posest. in čevljar in **Ana Potočnik**, tov. delavka, Premskovo 12., poročena 2. junija na Brezjah.

Jamnik Vinko, monter, Ljubljana, in **Marija Kernc**, uradnica, Kranj Rožna ulica 78., poročena 16. junija.

Mrliška kronika.

Alič Rozalija, hči usnarskega pomočnika umrla 1. aprila, stara 3 dni.

Rozman Anton, sin kovača, umrl in rojen 2. aprila.

Mohor Marijan, sin slaščičarja, Kranj, Savsko predmestje 25, umrl 3. aprila, rojen 20. marca 1929.

Verbič Marija, roj. Miš, zasebnica, vdova, Kranj 99, umrla 25. aprila, roj. 1850.

Sifkovic Jožef, krojač, Huje 31, umrl 2. maja, rojen 17. novembra 1874.

Jalen Anton, posestnika sin, Huje št. 7, umrl v ljubljanski bolnici 2. maja, rojen 9. junija 1909.

Šporn Marija, roj. Wethauser, posestnica Kranj-Brezje, umrla 11. maja, roj. 3. januarja 1859.

Krč Anton, kolar in posestnik, Kranj, Kokriško predmestje 70, umrl 12. maja, roj. 9. januarja 1881.

Pečenko Karol, mizarski mojster, Kranj, Savsko predmestje 51, umrl 7. maja, roj. 5. januarja 1862.

Weinberger Franciška, hiralka, Kranj, umrla 18. maja, roj. 8. sept. 1863.

Berčič Janez, sitar, Stražišče, umrl 12. jun., roj. 1882.

Razno.

Dan za katoliško akcijo se vrši v Kranju v nedeljo 11. avgusta. Podroben spored prinese prihodnja številka Kranjskega zvona.

Prvo sv. obhajilo za vse šole kranjske župnije je bilo v nedeljo 26. maja, udeležilo se ga je 123 otrok.

Počitnice. Vse starše opozarjamo, da naj tudi v počitnicah pošiljajo svoje otroke redno k sv. maši in mesečno k sv. zakramentom. Opozarjamo še posebno vse starše in vzgojitelje, naj pazijo na mladino, da ne bodo otroci brez nadzorstva sami letali okrog in zlasti, da se ne hodijo kopat sami brez zadostnega nadzorstva! Okoliški starši naj pa gledajo na to, da se jim otroci ne bodo pokvarjali in pohujševali na paši! Ob nedeljah pošiljajte otroke tudi h krščanskemu nauku!

Bratovščina sv. Rešnjega Telesa. — Prispevki se še vedno sprejemajo.

Župnija Šmartin.

1. Oznanila za župno cerkev:

2. julija. **Obiskovanje Marije Dev.** Ob 6. uri v Crngrobu obljubljen sv. maša za sitarsko rokodelstvo.

5. julija. **Sv. Ciril in Metod;** prvi petek v mesecu, sv. maša z blagoslovom pri altarju Srca Jezusovega.

7. julija. **VII. nedelja po binkošti;** prva v mesecu; praznovanje slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Duhovno opravilo obakrat z blagoslovom, popoldan ob 2. uri molitvena ura pred izpostavljenim sv. R. T.

12. julija. **Sv. Mohor in Fortunat ter sv. Marjeta.** Ob 4. uri sv. maša v Stražišču, po maši gre zaobljubljena procesija k sv. Joštu, kjer je ob 6. uri sv. maša z blagoslovom. To obljubo so naredili predniki, ko je v Stražišču razsajala huda kolera.

14. julija. **VIII. in 21. julija IX. nedelja bo binkošti,** služba Božja po navadi. — 16. julija. **Karmelska Mati B.** 20. julija. **Shod Marijine družbe.** 25. julija. **Sv. Jakob apostol.**

26. julija. **Sv. Ana.**

2. Oznanilo za Sv. Jošt.

Vse nedelje Božja služba po navadi ob 6. uri — in popoldan ob 2. uri.

21. julija. — Tretja nedelja v mesecu shod bratovščine žalostne M. B. na sv. stopnjicah.

26. julija. **Sv. Ana**, romarski shod. Božja služba zjutraj ob 6. uri z blagoslovom in pridigo, ob 9. druga sv. maša.

3. Oznanilo za Breg.

Vse nedelje in praznike Božja služba zjutraj ob 6. uri in popoldan ob 2.

Kronika

Poročeni:

1. **Dagarin Lovrenc**, tovarniški delavec in **Katarina Logonder**, hišarica, oba iz Zgornj. Bitnja, poročena 2. junija.

2. **Žepič Ivan**, mizarski mojster v Kranju in **Valentina Gorjanec**, posestnika hči iz Gor. Save, poročena v Ljubljani 9. junija.

Umrli:

29. maja. **Anton Derča**, sin tkalskega mojstra, roj. 26. aprila 1929.

5. junija **Anton Fabjan**, prosjak iz Besnice, star okrog 73 let.

7. junija. **Peter Jekovec**, oženjen, posestnik v Zgor. Bitnju 52, rojen 31. maja 1883 na Sred. Beli.

13. junija. **Janez Kalan**, oženjen, gostilničar v Sred. Bitnju 59, rojen 3. julija 1876 v Spod. Bitnju.

18. junija. **Ivana Bitenc**, roj. Ajdovec, žena upokoj. žel. delavca iz Stražišča št. 65, rojena 8. nov. 1856 v Senčurju pri Kranju.

23. junija. **Matija Knapič**, sin posestnika iz Stražišča št. 52, rojen 14. jan. 1928.

Dne 13. junija sta bila pokopana na tukajšnjem pokopališču v skupnem grobu

Janez Hafnar, mesar iz Stražišča št. 144, p. d. Frluk, rojen 1. avg. 1856 — in njegov sin

Anton Hafnar, mesarski pomočnik, rojen 19. jan. 1898. 11. junija sta se peljala na vozu iz semnja v Kamniku proti domu. Nekoliko pod kamniškim kolodvorom, kjer križa okrajna cesta železnico, sta zadela skupaj z vlakom, ki prihaja ob 3. uri pop. iz Ljubljane. Lokomotiva je voz razbila na drobne kosce; neki mesar iz Gorenjske, ki se je peljal z njima je pravočasno skočil z voza. Oče Janez Hafnar je bil na mestu mrtev, sinu Antonu pa je odtrgalo nogo. Umrli je v ljubljanski bolnici. Sploh je bil pretekli mesec poln nesreč. Dne 7. junija so dobili na nekem vrtu na Gor. Savi mrtvega Antona Fabjana iz Besnice, 11. jun. se je ponesrečil Janez Hafnar in njegov sin, par dni pozneje pa je padel z mostu v Kokro Janez Berčič iz Stražišča. V 1 tednu 4 neprevidene smrti. »Čujte torej, ker ne veste ne dneva, ne ure«!